

at i 1913, altsaa før Krigen, indførte vi her i Landet pr. Maaned gennemsnitlig ca. 10 300 kg Cigarer. I Marts 1921 var Importen kun 9 300 kg. I April steg den til 12 500, i Maj til 22 100, i Juni til 24 000, i Juli var den 17 600, og i August steg den til 28 900, i September til 34 500, i Oktober til 41 500 og i November til ca. 60 000 kg. Altsaa: 60 000 kg færdige Cigarer blev indført hertil i sidste November Maaned! Det svarer nøjagtig til 3 000 Cigarmageres Arbejde, Faget tæller 8 000—9 000 Arbejdere, og vi har saaledes ved Importen berøvet en Trediedel af Tobaksarbejderne her i Landet deres Fortjeneste. Jeg skal ikke overfor det høje Ting forsøge at illustrere, hvilke Virkninger det har i økonomisk Henseende for hele Samfundet, at denne Udvikling foregaar paa denne Maade, men hvis man vil regne med, at disse 3 000 Cigarmagere i November har faaet en Arbejdsløshedsunderstøttelse paa blot 20 Kr. ugentlig, vil det sige, at Samfundet har betalt 300 000 Kr. til Understøttelse af disse 3 000 Cigarmagere, for at vi kan opretholde en Import af fremmede Cigarer paa 60 000 kg. Af samme Statistik fremgaar det, at i Oktober naaede man op til 4 800 arbejdsløse og ved Jule-tid vistnok op mellem 7 000 og 8 000, hvilket altsaa vil sige, at saa godt som hele Faget praktisk var arbejdsløst. Det er nu baade Arbejdernes og Fabrikanternes Opfattelse, at den Omlægning af Afgiften paa Cigarer, der finder Sted gennem det af Regeringen forelagte Lovforslag, i nogen Grad vil bidrage til at hindre denne store Indførsel af fremmede Varer og i nogen Grad vil lette Salget af de mest benyttede Cigarer, og naar baade Fabrikanter og Arbejdere er af den Opfattelse, vil man sikkert uden Vanskelighed fra nogen Side kunne give sin Tilslutning til Princippet i de af Regeringen foreslaaede Skattesatser, der begynder med 15 pCt. for de billigste Cigarer stigende til 20 og 25 o. s. v. Dette har været den medvirkende Grund til, at jeg her ved Forslagets anden Behandling kan anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget med de foreslaaede Ændringer.

Jeg maa dog bemærke, at vi fra vor Side stiller et særligt Ændringsforslag, som jeg meget anbefaler til Vedtagelse. Vi tør

ikke paatage os Ansvaret for, at den nuværende Udvikling indenfor Tobaksindustrien fortsættes. Vi mener tværtimod, at det er ønskeligt, at Rigsdagen snarest muligt, hellere i Dag end i Morgen, gennemfører dette Lovforslag, saaledes at baade Fabrikanter, handlende og Arbejdere kan være klare over, hvilke Kaar de skal arbejde under i Fremtiden. Nu gør hverken Tobakshandlerne eller Købmændene Bestillinger, fordi de ikke kender den Pris, der vil blive paa Cigarerne og de andre Fabrikata, naar Loven er vedtaget, og Fabrikanterne tør ikke længere arbejde paa Lager, og som Følge deraf bliver det hele ved at staa stille. Det kan dog ikke hverken af den ene eller den anden Grund blive ved at gaa paa den Maade. Jeg kan i mangt og meget slutte mig til det, der er udtalt af den ærede Ordfører (N. P. Jensen) vedrørende en hel Række Bestemmelser, og finder derfor slet ikke nogen Anledning til at dvæle ved de Ting, hvorom der har været Enighed. Derimod maa jeg gøre en Bemærkning til det af et Flertal stillede Ændringsforslag under Nr. 9, som gaar ud paa at mildne Bestemmelserne for de mindre forretningsdrivende i Faget, idet Fabriklovens almindelige Regler for Arbejdslokaler skal udgaa for dem, der ikke beskæftiger over 2 fremmede Arbejdere. Jeg nærer nogen Betænkelighed ved dette Ændringsforslag. Jeg tror ikke, at der fra Ministerens Side er stillet for skrappe Regler med Hensyn til Lokaler og Tilsyn, Renlighed og Hygiejne i de til Tobaksfabrikation benyttede Lokaler, Lagre o. s. v. Jeg tror ikke, man er gaaet nogen for nær ved de af Ministeren foreslaaede Bestemmelser, og naar man nu vil mildne Bestemmelserne paa dette Omraade, er jeg saa meget mere betænkelig derved, som vi fra vor Side har erklæret os villige til at forlænge Fristen, der er givet for disse Lovbestemmelseres Ikrafttræden, fra 6 Maaneder til et Aar. Hvis man foretog denne Forlængelse, vilde det til den Tid være Finansministeren muligt at give Rigsdagen Oplysninger om, hvorvidt det var nødvendigt, yderligere at forlænge Dispensationsfristen, saaledes at man som Følge deraf meget godt kunde undvære den Ændring, der er stillet Forslag om under Nr. 9. Imidlertid er der jo et Flertal for dette Ændringsfor-